

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austriackiej

(Sprawa C-91/06)

(2006/C 96/09)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 14 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez B. Schimę i F. Simonetti, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austriackiej.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, iż nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do art. 13 ust. 1 dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając tych przepisów do wiadomości Komisji Republika Austriacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
2. obciążenie Republiki Austriackiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2001/42 upłynął w dniu 21 lipca 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197, 21.07.2001. str. 30

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 23 stycznia 2006 r. w sprawie Viamex Agrar Handel GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-96/06)

(2006/C 96/10)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 17 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg (Niemcy) z dnia 23 stycznia 2006 r. w sprawie Viamex Agrar Handel GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Finanzgericht Hamburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 5 rozporządzenia nr 615/98⁽¹⁾ zawiera przesłankę wyłączającą z tym skutkiem, że na Hauptzollamt spoczywa obowiązek przedstawienia i udowodnienia wymogów z art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 615/98?
2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie: Czy dla stwierdzenia niezastosowania się do dyrektywy w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 615/98 wymagany jest dowód naruszenia w konkretnym przypadku dyrektywy 91/628/EWG⁽²⁾ czy też organ dopełnia swojego obowiązku przedstawienia i udowodnienia, jeżeli powoła i wykaże okoliczności, które w jego opinii z dużym prawdopodobieństwem przemawiają za tym, że (również) w odniesieniu do przesyłki eksportowej stanowiącej przedmiot postępowania nie zastosowano się do dyrektywy w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu?
3. Niezależnie od odpowiedzi na pierwsze i drugie pytanie: Czy organ ma prawo (całkowicie) odmówić eksporterowi refundacji eksportowej na podstawie art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 615/98, jeśli w odniesieniu do przesyłki eksportowej stanowiącej przedmiot postępowania nie ma żadnych oznak, że poprzez (ewentualne) naruszenie dyrektywy 91/628/EWG nie przestrzega się względów opieki nad zwierzętami?

⁽¹⁾ Dz.U. L 82, str. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 340, str. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberlandesgericht Stuttgart z dnia 7 lutego 2006 w sprawie Raiffeisenbank Mutlangen e. G. przeciwko Roladowi Schabel, przy udziale: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmaier

(Sprawa C-99/06)

(2006/C 96/11)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 21 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Oberlandesgericht Stuttgart (Niemcy) z dnia 7 lutego 2006 r. w sprawie Raiffeisenbank Mutlangen e. G. przeciwko Roladowi Schabel, przy udziale: 1. Präsident des Landgerichts Unkel, 2. Bezirksrevisor Stiglmaier.

Oberlandesgericht zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy dyrektywę Rady (69/335/EWG) z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącą podatków pośrednich od gromadzenia kapitału zmienioną dyrektywą Rady (85/303/EWG) z dnia 10 czerwca 1985 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, iż pobrane przez notariusza będącego urzędnikiem opłaty za poświadczenie notarialne czynności podlegającej przepisom dyrektywy w zmienionym brzmieniu, są podatkami w rozumieniu tej dyrektywy, jeżeli zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi także notariusze będący urzędnikami mogą wykonywać czynności notarialne i wówczas są oni wierzycielami należnych opłat, jednakże o ile są oni zobowiązani do wpłaty na rzecz budżetu państwa jedynie ryczałtu z tytułu poniesionych kosztów w wysokości 15 % opłat pobranych w związku z dokonaniem czynności podlegających przepisom dyrektywy, o tyle w związku z dokonaniem pozostałych czynności (notarialnych) odprowadzają oni do budżetu państwa pobrane opłaty wykraczające poza zryczałtowane opłaty z tytułu poniesionych kosztów, które państwo wykorzystuje na finansowanie swoich zadań?

⁽¹⁾ Dz. U. L 156, str. 23.

stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o ich wprowadzeniu Komisji, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin transponowania dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 6 lutego 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 str.18

Skarga wniesiona w dniu 21 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-102/06)

(2006/C 96/12)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 21 lutego 2006 r. r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Carmel O'Reilly i Wolfganga Bogensbergera, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że nie wprowadzając w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2006 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-104/06)

(2006/C 96/13)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 22 lutego 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez L. Ström van Lier i R. Lyala, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Szwecji.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że wprowadzając i utrzymując w mocy przepisy podatkowe, zgodnie z którymi zawieszenie poboru podatku od zysków kapitałowych ze sprzedaży własnej nieruchomości mieszkalnej w przypadku nabycia nieruchomości zamiennej, jest możliwe tylko w przypadku, gdy zarówno nieruchomość sprzedana, jak i nieruchomość nabyta znajdują się na terytorium Szwecji, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 18, 39, 43 i 65 ust. 1 WE oraz art. 28, 31 i 40 porozumienia o EOG.
2. obciążenie Królestwa Szwecji kosztami postępowania.